

Posudek vedoucího diplomové práce Kateřiny Venclíčkové „Živnostenské oprávnění a podmínky živnostenského podnikání“

Předložená diplomová práce o rozsahu 79 stran textu a 3 stran přílohy je členěna, kromě úvodu a závěru, do 5 kapitol („Vývoj živnostenského podnikání“, „Živnost“, „Živnostenské oprávnění“, „Povinnosti podnikatele při výkonu živnosti“, „Státní správa na úseku živnostenského podnikání, živnostenská kontrola, živnostenský rejstřík“).

Téma práce je aktuální, hodné zejména kritického pohledu na platnou právní úpravu, a skýtá možnost využít poznatků z praxe a formulovat některé závěry de lege ferenda.

Diplomantka pracovala s dostupnou odbornou literaturou i s judikaturou. V příloze jsou uvedeny některé statistické údaje. Kladem je i nahlédnutí do slovenské právní úpravy (na str. 18 – 19, na str. 29 a na str. 69).

Práci nelze upřít několik dobrých postřehů, nicméně jako celek se jeví značně popisně a obsahuje některé věcné chyby, nepřesnosti, popřípadě nejasnosti.

Z jednotlivostí mohu uvést:

- Statistika počtu oprávnění může být ošidná (str. 1); jde kromě jiného o to, zda nejsou evidována již zaniklá živnostenská oprávnění zejména fyzických osob.
- Na str. 3 měl být vysvětlen pojem „reálná koncese“.
- Lze kontinuálně hovořit o „živnostenském právu“?; (k názvu partie 1.2.).
- Zákon č. 145/2010 Sb. byl sice též novelou zákona o ochraně spotřebitele, ale označovat jej takto ve zmiňované souvislosti je nešťastné (str. 10).
- Spojení „požadavek podnikání na vlastní odpovědnost“ je při výkladu pojmu živnosti zmatečné (str. 15).
- Zdá se, že znak dovolenosti diplomantka nepochopila, nebo jej vyjádřila velice zkratkovitě (str. 16); pomíjí též např. vztah k otázce, kterou zmiňuje na str. 17 dole (text pokračuje na str. 18).
- Spojení „oblast podmínek“ (str. 20) je neobratné.
- Druhá věta prvního odstavce v partii 2.3.2. na str. 24 není srozumitelná.
- Co je myšleno zmínkou o neexistujícím § 12a zákona o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu na str. 24?
- Výklad o odpovědném zástupci v partii 2.5. mohl vyústit v konkrétnější závěr (spojitost s textem na str. 69 není zcela zřejmá; pro hodnocení tohoto institutu má význam i názor zmíněný na str. 54).
- Partii 2. 6. o členění živností bylo vhodné rozvést.

- Ustanovení § 10 živnostenského zákona nebylo dotčeno zákonem č. 296/2007 Sb. (str. 32); tvrzení je i věcně nesprávné (viz § 10 odst. 7 platného znění živnostenského zákona).
- Již na str. 34 (nikoli až na str. 36) chtělo zdůraznit, že institut koncesované živnosti je založen na povolovacím režimu.
- O jaké právnické osoby a „obdobné evidence“, o nichž je zmínka na str. 35, jde?
- Ve třetím odstavci na str. 35 není vhodné hovořit o „podmínkách ohlašování“.
- Své tvrzení obsažené ve třetím odstavci na str. 36 měla autorka lépe objasnit.
- Obrat „platí stejná místní příslušnost“ na str. 38 není případný.
- V souvislosti se (závaznými) stanovisky dotčených orgánů bylo vhodné zmínit § 149 správního řádu (str. 39).
- Partie 3. 4. je příliš stručná.
- Ve třetím odstavci na str. 43 nelze obecně hovořit o „řízení“ a „rozhodnutí“.
- Nadpis partie 3.7. je uveden správně, ale hned v první větě pod ním je nepřesný termín „pozastavení živnosti“; zbytek věty je navíc nešťastně formulován („v návaznosti na zrušení živnostenského oprávnění“).
- V nadpisu partie 3.8. a v první větě pod ním bylo vhodnější volit opačné pořadí, o čemž ostatně svědčí i sled dalšího výkladu; není rovněž pravdou, že termínem „zánik“ jsou označovány pouze případy zániku ex lege (str. 46).
- Funkci jednotného kontaktního místa plní jen několik málo obecních živnostenských úřadů (str. 59); viz vyhlášku č. 248/2009 Sb; formulace o jednotných kontaktních místech se navíc opakuje.
- Vztah zákona o státní kontrole a správního řádu, zmíněný na str. 60, by bylo zapotřebí blíže vysvětlit; žádné ustanovení o živnostenské kontrole na správní řád neodkazuje.
- Uložení povinnosti odstranit zjištěné nedostatky nelze bez bližšího vysvětlení označit za „sankční prostředek“ (str. 61 a 62); podobně je to i s pozastavením provozování živnosti (v práci navíc na tomto místě nepřesně „pozastavení živnostenského oprávnění“) a s (v této souvislosti nezmiňným) zrušením živnostenského oprávnění.
- Obsah druhého odstavce na str. 62 je nesourodý; první věta je navíc zřejmě zkomolená.
- V prvním odstavci textu partie 6.2. chybí odkaz na pramen; tzv. právoobnovující sankce mimoto nesouvisejí se správním trestáním.
- Bylo možné rozebrat různé eventuality neoprávněného (str. 64).
- Termín „víceméně“ v druhém odstavci na str. 65 působí poněkud záhadně.

- První věta v posledním odstavci na str. 63 je formulována zkratkovitě (nejde jen o příkazní řízení a blokové řízení).

- V seznamu zákonů na str. 73 a 74 jde v řadě případů o platná (nikoli) původní znění.

- U odkazů na pramen, který je uveden v poznámkách č. 71 a 113, bylo třeba uvést i názvy a autory příslušných kapitol; tento pramen bylo vhodné využít i při zpracování partie 5.2. o živnostenské kontrole.

- Hrubou chybou je označovat vyhlášení Listiny základních práv a svobod pod č. 2/1993 Sb. za „zákon“ (str. 1 a 73); dtto ohledně zásad pro poskytování některých služeb a oprav občanů na základě povolení národního výboru publikovaných pod č. 20/1965 Sb. (str. 6)!

- Text mohl být místy lépe stylizován a zasluhoval též provést lepší redakci; obsahuje chyby v psaní a na některých místech je problematicky graficky členěn.

Možností konzultací diplomantka využila až v závěrečné fázi zpracování tématu. Koncept práce z jara t. r. tak představoval spíše polotovár. Diplomantka jej dopracovala a (bohužel pouze) zčásti tak vyhověla vzneseným připomínkám.

Celkově mám za to, přes množství uvedených připomínek, že předložená diplomová práce v zásadě splňuje předpoklady kladené na práce tohoto druhu.

Rozpravu u obhajoby doporučuji zaměřit na komentování závěrů, k nimž autorka v práci dospěla, a to včetně interpretace statistických údajů uvedených v příloze. Z jednotlivostí považuji za vhodné rozebrat úvahy o institutu odpovědného zástupce pro provozování živnosti.

V Praze dne 20. září 2011

JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.